

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-19(2)/18/BS

Warszawa, dnia 14 marca 2018 r.

DECYZJA DIH-2 NR 10/2018

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257), art. 9a ust. 1 i 2, art. 35a pkt 4, art. 35c ust. 1, art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2016 r., poz. 1928, z późn. zm.), oraz art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2017 r., poz. 1063)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 5 lutego 2018 r., przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą RESTANK – od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 19 stycznia 2018 r. sygn. ANU.8361.290.2017, nakładającej na ww. przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną, z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2016 r., poz. 1928, z późn. zm.), tj. umieszczenia w sposób widoczny, w miejscu ogólnodostępnym czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych, wprowadzanych do obrotu na kontrolowanej stacji paliw.

postanawia utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – 10 października 2017 r. - działając na podstawie upoważnienia nr ANU.8361.290.2017, przeprowadzili kontrolę - dotyczącą kontroli zamieszczenia na stacji paliw informacji dotyczących zawartości

biokomponentów w paliwach ciekłych - na stacji paliw, należącej do RESTANK (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W toku kontroli stwierdzono, że Przedsiębiorca nie zamieścił na kontrolowanej stacji paliw - w miejscu widocznym i ogólnodostępnym - informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2016 r., poz. 1928, z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 10 października 2017 r. nr ANU.8361.290.2017, podpisanym przez kontrolowanego przedsiębiorcę.

W trakcie przeprowadzonej kontroli Strona 10 października 2017 r. złożyła pisemne oświadczenie, iż na kontrolowanej stacji paliw nie było uwidocznionej informacji o zawartości biokomponentów w paliwach oferowanych do sprzedaży. Dodatkowo inspektorzy przeprowadzający kontrolę sporządzili dokumentację fotograficzną potwierdzającą brak informacji o zawartości biokomponentów w miejscach ogólnodostępnych tj. na półkach w sklepie, w punkcie kasowym, na drzwiach wejściowych do sklepu stacji, na oknach budynku stacji oraz dystrybutorach z oferowanym do sprzedaży paliwie.

Strona została pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Pismem z 17 października 2017 r. Przedsiębiorca wniósł o dopuszczenie w przedmiotowej sprawie dowodu z przesłuchania świadka – pracownika stacji. Pismem z 30 października 2017 r. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Stronę, iż dopuszczenie dowodu z przesłuchania świadka może nastąpić w trakcie postępowania administracyjnego.

Biorąc powyższe pod uwagę, Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej - pismem z 8 listopada 2017 r. (nr ANU.8361.290.2017) – poinformował Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia Przedsiębiorcy administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 5000 zł, określonej zgodnie z dyspozycją art. 35a pkt 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wobec braku zamieszczenia na kontrolowanej stacji paliw informacji o zawartości biokomponentów w wprowadzanych do obrotu paliwach. W piśmie tym, poinformowano Stronę o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona z prawa do uczestnictwa w postępowaniu skorzystała, składając 22 listopada 2017 r. wniosek dowodowy o przesłuchanie świadka-pracownika stacji benzynowej. Pismem z 5 grudnia 2017 r. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Stronę o terminach przesłuchania świadków tj. inspektorów przeprowadzających kontrolę oraz pracownika stacji, o przesłuchanie którego wnioskowała Strona.

Pismem z 5 grudnia 2017 r. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przedłużył termin zakończenia postępowania do 19 stycznia 2018 r.

W dniu 8 stycznia 2018 r. w siedzibie Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie odbyło się przesłuchanie świadków zgodnie z którym sporządzono protokoły przesłuchania świadka/biegłego ANU.8361.290.2017. Nadto Strona uczestniczyła w przesłuchaniu świadków – pracownika firmy „RESTANK” i inspektorów przeprowadzających kontrolę.

Pismem z 18 stycznia 2018 r. Strona złożyła wniosek o włączenie w poczet dowodów fotografii (na okoliczność uwidocznionych w pierwszym dniu kontroli na stacji informacji o zawartości biokomponentów).

Postanowieniem z 18 stycznia 2018 r. nr ANU.8361.290.2017, Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej włączył w poczet dowodów dokumentację fotograficzną, przekazaną przez Stronę przy piśmie z 17 stycznia 2018 r.

Decyzją ANU.8361.290.2017 z 19 stycznia 2018 r., Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nałożył na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, za niedopełnienie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj., za niezamieszczenie na zakładowej stacji paliw, informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji.

Pismem z 5 lutego 2018 r., Przedsiębiorca złożył odwołanie od ww. decyzji zarzucając jej: 1/ naruszenie art. 77 i 7 kpa poprzez ich niezastosowanie i w efekcie wydanie decyzji w oparciu o materiał dowodowy, który nie pozwalał na poczynienie dokonanych przez organ I instancji ustaleń. W konsekwencji organ nie dokonał „dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego” sprawy i wydał wadliwe rozstrzygnięcie w tym zakresie;

2/ naruszenie art. 107 kpa poprzez jego niezastosowanie i w efekcie wydanie decyzji która nie zawiera uzasadnienia faktycznego decyzji które powinno „w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności” poprzez nie wskazanie na jakiej podstawie uznał za niewiarygodne zeznania świadka w zakresie uwidocznienia wymaganej art. 9a informacji, z uwagi na to, iż nie był on obecny w dniu – kiedy to mógł mieć wiedzę skoro przedmiotowa informacja była zamieszczona przez niego w danym okresie czasu i nikt jej nie zmieniał (przesuwał w miejsce niewidoczne), a po powrocie była w tym samym miejscu;

3/ naruszenie art. 10 kpa poprzez brak umożliwienia wypowiedzenia się co do zgromadzonego materiału dowodowego (postanowieniem 18 stycznia 2018 dopuścił fotografię jako dowód, a dnia następnego wydał decyzję bez możliwości zajęcia stanowiska).

Przy piśmie z 9 lutego 2018 r. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr ANU.8361.290.2017.

Pismem z 20 lutego 2018 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych. Informacje te, należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a, zgodnie z art. 35a pkt 4, podlega karze pieniężnej. Wysokość kary pieniężnej na poziomie 5000 zł, wynika natomiast wprost z art. 35c ust. 1 omawianej ustawy.

Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku tj. niezamieszczenie takich informacji w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, powoduje, że przedsiębiorca podlega karze pieniężnej. Innymi słowy, aby obciążyć Stronę karą pieniężną, musi ona wymaganych informacji w ogóle nie zamieścić, lub zamieścić je w miejscu nie będącym ogólnodostępnym (np. na zapleczu), albo uczynić ją niewidoczną (np. zasłaniając plakatem reklamowym), pomimo umieszczenia w miejscu ogólnodostępnym. W niniejszej sprawie informacji takich w ogóle nie zamieszczono.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 10 października 2017 r. (sygn. ANU.8361.290.2017) wraz z załącznikiem, dokumentacji zdjęciowej wykonanej przez inspektorów w trakcie kontroli, piśmie Strony z 17 października 2017 r. oraz zeznaniach świadków. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych. Inspektorzy w toku kontroli, nie stwierdzili zamieszczenia omawianej informacji w żadnym widocznym

i ogólnodostępnym miejscu. Za brakiem uwidocznienia informacji w sposób wskazany w ustawie przemawia także fakt, że obecny w dniu 10 października 2017 r. na stacji kontrolowany przedsiębiorca także nie potrafił wskazać inspektorom miejsca w którym taka informacja się znajduje, co znalazło odzwierciedlenie w protokole kontroli oraz pisemnym oświadczeniu kontrolowanego złożonym w dniu 10 października 2017 r. Kontrolowany przedsiębiorca stwierdził w nim także, że wymagane prawem informacje znajdowały się na odmierzacach paliw ciekłych, jednak z uwagi na panujące warunki atmosferyczne (deszcz i wiatr) uległy one zniszczeniu. Zobowiązał się do ponownego ich umieszczenia na odmierzaczach oraz w budynku stacji co bezsprzecznie uczynił. Fakt wcześniejszego umieszczenia informacji o biokomponentach w paliwach na dystrybutorach potwierdził także w swoich zeznaniach świadek. Bezsprzeczne jest także, iż w trakcie kontroli na stacji znajdowały się świadectwa jakości paliw dostarczane na stację wraz z paliwem. Przechowywane były one w pomieszczeniu sprzedaży i mogły być udostępnione na żądanie klienta. Znalazło to potwierdzenie między innymi w zeznaniach świadków – inspektorów Inspekcji Handlowej.

Protokół kontroli wraz z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli i pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy oraz protokołem pobrania próbek paliw, został podpisany przez kontrolowanego.

Odnosząc się do zarzutów strony dotyczących naruszenia art. 77 i 7 kpa poprzez ich niezastosowanie i w efekcie wydanie decyzji w oparciu o materiał dowodowy, który nie pozwalał na poczynienie dokonanych przez organ I instancji ustaleń należy stwierdzić co następuje.

Zgodnie z art. 7 kpa określającym zasadę prawdy obiektywnej, w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

Art. 77 kpa dotyczy natomiast prowadzenia postępowania dowodowego natomiast § 1 tego artykułu wskazuje, że organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK stwierdził, iż prowadząc postępowanie administracyjne organ I instancji oparł się na dowodach uzyskanych w trakcie kontroli ANU.8361.290.2017 przeprowadzonej na stacji kontrolowanego. Nadto dowody te uzupełnione zostały o przesłuchania świadków – inspektorów biorących udział w kontroli, a także na wniosek Strony zeznania świadka i dowód z fotografii dostarczonych przez Stronę w ostatnim dniu postępowania. Stan faktyczny zastany w pierwszym dniu kontroli opisany został w protokole kontroli oraz utrwalony w dokumentacji fotograficznej wykonanej przez inspektorów. Ustalenia te potwierdzone zostały w zeznaniach złożonych w trakcie postępowania administracyjnego przez osoby przeprowadzające kontrolę. Na ich podstawie organ I instancji uznał, że 10 października 2017 r. na stacji paliw w brak

było informacji o zawartości biokomponentów w oferowanych tam paliwach, co stanowiło naruszenie art. 9a ustawy. Materiał dowodowy w przedmiotowym zakresie był spójny i jednoznaczny.

Oceniając dowody przedstawione przez Stronę organ I instancji stwierdził, że świadek w dniu 10 października 2017 r. nie był obecny na kontrolowanej stacji paliw. Nie posiadał więc wiedzy na temat stanu faktycznego zastanego przez inspektorów w pierwszym dniu kontroli. Organ I instancji wydając zaskarżoną decyzję nie kwestionował zeznań świadka w zakresie organizacji przekazywania kupującym na stacji paliwa informacji o zawartości w nim biokomponentów, to jest przekazywania jej:

- na dystrybutorach,
- na tabliczce umieszczonej na ladzie koło okna, - przy kasie na prośbę kupującego.

W dniu 10 października 2017 r. ani inspektorzy, ani świadek nie stwierdzili informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na kontrolowanej stacji, umieszczonej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Znajduje to powiedzenie w oświadczeniu kontrolowanego z dnia 10 października 2017r. (w trakcie kontroli przedsiębiorca nie posiadał wiedzy na temat umieszczenia wewnątrz pomieszczenia sprzedażowego stacji czytelnej od zewnątrz informacji wymaganej art. 9a ustawy). Jak wynika z zeznań świadka wymagana prawem informacja o biokomponentach zamieszczana była w ten sposób przez niego od połowy września 2017 r., a więc przez ponad trzy tygodnie. Wątpliwym wydaje się więc, ażeby p... przebywając na stacji się z nią nie zetknął i o niej nie wiedział. Skoro inspektorzy przeprowadzający kontrolę (mający doświadczenie w tego typu kontrolach) oraz przedsiębiorca nie byli w stanie znaleźć Informacji o biokomponentach, mało prawdopodobnym wydaje się, aby była ona widoczna dla osób kupujących paliwo.

Ustalenia z kontroli zapisane zostały w protokole stanowiącym dokument urzędowy. Do powyższego protokołu kontrolowany wniósł uwagę, że informacja o biokomponentach znajdowała się wewnątrz stacji i była widoczna dla klientów w oknie od zewnątrz. Nie znalazło to potwierdzenia w dokumentacji zdjęciowej wykonanej przez inspektorów w czasie kontroli. Nadto przesłuchani w charakterze świadków inspektorzy zeznali, że dokonując oglądu stacji nie stwierdzili w oknie żadnych informacji o biokomponentach w paliwach.

Bezspornym jest jak wskazała w swoim odwołaniu Strona, że zdjęcia wykonane przez kontrolujących nie obejmują całego okna oraz że były wykonane pod pewnym kątem do ściany budynku. W praktyce niemożliwe jest jednak wykonanie podczas kontroli dokumentacji fotograficznej obejmującej cały obiekt w sposób wskazany przez stronę. Dlatego też nie można zgodzić się z jej stwierdzeniem, iż zdjęcia były wykonane przez inspektorów w sposób nieprofesjonalny. Zwrócić należy także uwagę na fakt, iż przedstawiony w dokumentacji fotograficznej z kontroli stan faktyczny obejmujący układ poszczególnych elementów (ułożenie worków na paletach pod oknem) jest inny od tego, który przedstawiła Strona w swoim wniosku dowodowym z 17 stycznia 2018 r.

Jako bezzasadny należy także uznać zarzut Strony, iż wskazany przez nią świadek nie został skonfrontowany ze świadkami – inspektorami. Strona o przeprowadzanie takiego dowodu nie wystąpiła, a nadto, jak wskazano już wcześniej, świadek nie posiadał wiedzy o stanie faktycznym z dnia 10 października 2017 r. Tym samym przeprowadzenie takiego dowodu było bezcelowe i nie wniosło by nic nowego do sprawy.

Należy podkreślić, iż wydając zaskarżoną decyzję organ I instancji oparł się na zebranych w sprawie materiale dowodowym, wskazując jednocześnie dlaczego nie uwzględnił w całości dowodów przedstawionych przez Stronę. Zarzut Strony naruszenia art. 77 i 7 kpa poprzez wydanie decyzji w oparciu o materiał dowodowy, który nie pozwalał na poczynienie dokonanych przez organ I instancji ustaleń należy uznać za bezzasadny.

Odnosząc się do zarzutów Strony dotyczących naruszenia art. 107 kpa poprzez jego niezastosowanie i w efekcie wydanie decyzji która nie zawiera uzasadnienia faktycznego decyzji które powinno „w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności” poprzez nie wskazanie na jakiej podstawie uznał za niewiarygodne zeznania świadka w zakresie uwidocznienia wymaganej art. 9a informacji, z uwagi na to, iż nie był on obecny w dniu – kiedy to mógł mieć wiedzę skoro przedmiotowa informacja była zamieszczona przez niego w danym okresie czasu i nikt jej nie zmieniał (przesuwał w miejsce niewidoczne), a po powrocie była w tym samym miejscu, należy stwierdzić co następuje.

Art. 107 § 3 kpa stanowi, że uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Zdaniem Strony organ I instancji nie wskazał, na jakiej podstawie uznał za niewiarygodne zeznania p. świadka w zakresie uwidocznienia informacji, o których mowa w art. 9 a ustawy.

Należy zwrócić uwagę, iż zaskarżona decyzja zawiera wszystkie elementy wynikające z art. 107 § 1 kpa. W uzasadnieniu decyzji zgodnie z art. 107 § 3 kpa, wskazano fakty, które organ uznał za udowodnione (brak 10 października 2017 r. informacji o zawartości biokomponentów w paliwach) oraz dowody, na których oparł się wydając zaskarżoną decyzję (protokół kontroli z załącznikiem, dokumentacją fotograficzną wykonaną w trakcie kontroli, zeznania świadków. Organ I instancji nie uznał za wiarygodne zeznania świadka w części dotyczącej uwidocznienia informacji o biokomponentach 10 października 2017 r., gdyż świadek ten w tym dniu nie przebywał na stacji, nie mógł więc posiadać wiedzy na temat stanu faktycznego ustalonego w pierwszym dniu kontroli. Przyczyna, z powodu której odmówiono wiarygodności zeznaniom świadka została więc podana w uzasadnieniu decyzji. Organ I instancji nie uznał także za wiarygodny dowodu strony z dokumentacji fotograficznej przekazanej 18 stycznia 2018 r., gdyż ułożenie towarów koło okna budynku stacji było

inne niż na zdjęciach wykonanych przez inspektorów w czasie kontroli (zdaniem organu I instancji nie utrwalono więc na nim stanu faktycznego z pierwszego dnia kontroli). W odwołaniu Strona nie podważyła tych ustaleń. Należy zauważyć, iż ze względu na palety ustawione przed oknem na którym Strona wskazuje, iż znajdowała się informacja o zawartości biokomponentów umieszczona w sposób przedstawiony na zdjęciu Strony nie bezpośrednio za szybą okna, a w pewnej odległości od niego, biorąc pod uwagę wielkość czcionek i odległość od niego klienta stacji (leżąca pod oknem europaleta) czytelność takiej informacji byłaby wątpliwa. Informacje te, należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Należy podkreślić, że aby obciążyć Stronę karą pieniężną, musi ona wymaganych informacji w ogóle nie zamieścić, lub zamieścić je w miejscu nie będącym ogólnodostępnym, albo uczynić ją niewidoczną, pomimo umieszczenia w miejscu ogólnodostępnym. W niniejszej sprawie, ponad wszelką wątpliwość ustalono, iż omawianej informacji podczas kontroli, tj. 10 października 2017 r. nie było.

W swoim odwołaniu Strona wskazała, że informacja o biokomponentach była zamieszczona na dystrybutorach, jak również w oknie, a wcześniej przy kasie. Jak jednak ustalono w trakcie kontroli, w żadnym z tych miejsc nie stwierdzono informacji o biokomponentach. Znajduje to potwierdzenie w zebranym w trakcie postępowania administracyjnego materiale dowodowym (protokół z kontroli, zdjęcia, zeznania świadków).

W uzasadnieniu odwołania p... zarzucił także, że złożone przez niego oświadczenie z 10 października 2017 r. sporządzone zostało pod przymusem, bez poinformowania go o uprawnieniach strony w postępowaniu administracyjnym. Wyjaśnić należy, iż powyższe oświadczenie uzyskane zostało w trakcie kontroli, a inspektorzy działali na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 6 ustawy o Inspekcji Handlowej. Nie było więc ono odebrane od Strony w trakcie postępowania administracyjnego, a tym samym zarzut bezprawnego działania organu administracyjnego jest nieuzasadniony.

Odnosząc się do zarzutu Strony naruszenia art. 10 kpa poprzez brak umożliwienia wypowiedzenia się co do zgromadzonego materiału dowodowego (postanowieniem 18 stycznia 2018 dopuścił fotografię jako dowód, a dnia następnego wydał decyzję bez możliwości zajęcia stanowiska) należy stwierdzić co następuje.

Zgodnie z art. 10 § 1 kpa organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. O prawie do czynnego udziału w postępowaniu Strona poinformowana została w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania z urzędu 8 listopada 2017 r. Z prawa tego skorzystała wnosząc pismem z 22 listopada 2017 r. wniosek dowodowy dotyczący przesłuchania świadka. W piśmie tym Strona wyraziła chęć uczestniczenia w każdej czynności przeprowadzanej w przedmiotowej sprawie. W związku z powyższym organ I instancji poinformował pismem z 5 grudnia 2017 r. Stronę o terminach

przesłuchania świadków. Strona uczestniczyła 8 stycznia 2018 r. w przesłuchaniu świadka, a 9 stycznia 2018 r. świadków.

Nadto kolejnym pismem z 5 grudnia 2017 r. Stronę zawiadomiono o niezakończonym sprawie w terminie i przedłużeniu postępowania do 19 stycznia 2018 r. W dniu 18 stycznia 2018 r. w siedzibie Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie Strona zapoznała się z aktami postępowania oraz złożyła datowany na 17 stycznia 2018 r. wniosek dowodowy dotyczący 7 zdjęć. Postanowieniem z 18 stycznia 2018 r. organ prowadzący postępowanie uwzględnił powyższy wniosek i dopuścił dokumentację fotograficzną Strony w poczet dowodów.

Zdaniem Prezesa UOKiK powyższy zarzut wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem art. 10 kpa, gdyż nie miała ona możliwości wypowiedzenia się co do tego dowodu uznać należy za bezzasadny. Jak wskazano powyżej Strona w sposób czynny uczestniczyła w postępowaniu. Nadto dowód przywołany przez nią w odwołaniu, co do którego nie mogła się wypowiedzieć, złożony został przez nią samą, na dzień przed zakończeniem czasu trwania postępowania i wydaniem decyzji. Był to dowód złożony przez Stronę, trudno więc uznać, że był to dowód nieznaný Stronie, co do którego mogłaby wnieść uwagi istotne dla wyniku postępowania.

W tym miejscu wskazać należy, iż już w piśmie z 17 października 2017 r. p... powołał się na dokumentację fotograficzną, która miała stanowić załącznik do tego pisma. W korespondencji dostarczonej do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie, Strona zdjęć jednak nie przesłała. O fakcie tym kontrolowany został poinformowany pismem Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora IH z dnia 30 października 2017 r. Przedmiotowa dokumentacja złożona została przez stronę dopiero 18 stycznia 2018 r.

W uzasadnieniu Strona wskazała także, że organy powinny prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. Przywołana została więc przez nią zasada wynikająca z art. 8 kpa.

Zasada proporcjonalności nakazuje podejmowanie przez administrację działań proporcjonalnych do zamierzonego celu. Nie powinny być zatem nakładane na stronę obowiązki niewspółmierne do celu, który miałby być osiągnięty dzięki ich nałożeniu. Zasada bezstronności stanowi *ratio legis* instytucji wyłączenia pracownika oraz organu unormowanej w przepisach rozdziału 5 działu I (art. 24–27) kpa. Zasada równości (równego traktowania) nakazuje traktowanie przez władze publiczne w taki sam sposób podmiotów znajdujących się w takiej samej sytuacji. Zróżnicowane traktowanie jest dopuszczalne jedynie w przypadku stwierdzenia obiektywnie istniejących, prawnie doniosłych różnic w sytuacji danych osób.

Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w art. 35a pkt 4 przewiduje, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a. Wysokość kary określona została w sposób jednoznaczny w

art. 35 c ust. 1 ustawy. Zgodnie z nim wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 1-4, 6 i 8, wynosi 5000 zł. Tym samym wydając zaskarżoną decyzję organ I instancji nie mógł wymierzyć innej kary niż 5.000 zł. Ustawodawca przyjął w przypadku naruszenia art. 9a ustawy zero-jedynkowy system karania, organ administracyjny nie ma więc możliwości naruszenia zasady proporcjonalności i równości. W przedmiotowej sprawie brak było również podstaw do wyłączenia pracownika lub organu z toczącego się postępowania administracyjnego (strona nie wskazała żadnych przesłanek w tym zakresie).

Odpowiedzialność administracyjna ma charakter obiektywny i przesłanką jej przyjęcia jest sam fakt stwierdzenia naruszeń prawa. Zatem samo stwierdzenie - udowodnienie faktu niedopełnienia przez Stronę obowiązku wynikającego z przepisu, jest przesłanką wystarczającą do nałożenia stosownej kary. Nie mają przy tym znaczenia przyczyny stwierdzonych nieprawidłowości. Samo udowodnienie, że Strona, nie umieściła wymaganych art. 9a ust. 1 ustawy, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Mając powyższe na uwadze bezsprzeczne jest, iż w przedmiotowej sprawie istniały przesłanki do wymierzenia stronie kary z art. 35a pkt 4 ustawy.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylecia decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 19 stycznia 2018 r., sygn. ANU.8361.290.2017, nakładającej na ww. przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, za niedopełnienie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, za niezamieszczenie na stacji paliw, informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 201).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.), art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1604 z późn. zm.)

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Inspekcji Handlowej
Anna Janiszewska

Otrzymują:

- 1/ RESTANK.
- 2/ Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.
- 3/ a/a.